

ПРОТОКОЛ

№ 214

гр. Разград, 25.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Лазар Й. Мичев

Съдебни Димитър П. Петров

заседатели: Ипек Сюл. Юмерова

при участието на секретаря Дияна Р. Г.а
и прокурора И. Р. Р.

Сложи за разглеждане докладваното от Лазар Й. Мичев Наказателно дело от общ характер № 20223300200217 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ЗА ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА-РАЗГРАД се явява ПРОКУРОР И. Р..

ПОДСЪДИМАТА Ц. С. Н. се явява лично и със защитник адв. П. преупълномощена от адв. Р. К..

ЗА ТД на НАП РАЗГРАД, офис Разград се явява юриск. М.Д.Й.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. П.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намери, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, тъй като страните са редовно призовани и се явяват в съдебната зала прокурора, подсъдимата и защитника й, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ

Председателя на съдебния състав провери самоличността на подсъдимата.

Ц. С. Н.: родена на 15.08.1976 г. в гр. Разград, български гражданин, с висше образование, работи във фирма като гледач на птици в „ДМС Груп“ ЕООД, неомъжена, неосъждана, постоянен адрес гр. Разград, жк „Орел“, бл. 11, вх. Б, ет. 4, ап.12, ЕГН *****.

Председателят на съдебния състав върна документа за самоличност на подсъдимата.

Председателят на съдебния състав провери връчени ли са преписи от обвинителния акт и от разпореждането за насрочване на разпоредителното заседание и констатира, че на подсъдимата Ц. Н. са връчени преписи от обвинителния акт и от Разпореждането на 19.09.2022 г.

Препис от разпореждането е връчен и на ТД на НАП-Варна, офис Разград.

СЪДЪТ докладва постъпила молба с вх. № 3914/06.10.2022 г. подадена от Министъра на финансите Р.А.В.-Ж. чрез пълномощник М.Д.Й. - юрисконсулт в ТД на НАП-Варна срещу подсъдимата на основание чл. 84, ал. 1 от НПК с искане Държавата в лицето на министъра на финансите да бъде конституиран като граждански ищец, с която е предявен и граждански иск в наказателното производство срещу подсъдимата за сума в размер на 137 478, 52 лв., ведно със законната лихва от датата на увреждането 13.03.2016 г. до окончателно плащане, както и да бъдат присъдени разноски по чл. 78, ал. 8 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Считам искането за своевременно направено и в законоустановените срокове, същото изхожда от легитимирано лице, което е претърпяло съставомерно имуществени вреди от престъплението, предмет на настоящото производство и отразено в обвинителния акт, поради което считам, че Държавата в лицето на министъра на финансите няма пречка да бъде конституиран като граждански ищец и предявения граждански иск приет за съвместно разглеждане.

Адв.П.: Молбата е допустима, предявена от надлежно легитимирано лице и своевременно налице са предпоставките на чл. 84 и сл. от НПК за конституиране на Държавата в лицето на нейния представител като граждански ищец и приемане на гражданския иск за съвместно разглеждане в настоящото производство.

След тайно съвещание, СЪДЪТ констатира, че подадената молба от Държавата в лицето на министъра на финансите за конституиране като граждански ищец в наказателното производство, с която е предявен граждански иск срещу подсъдимата е предявена своевременно, но съдът намира, че допускането и разглеждането на гражданския иск в наказателното производство би довело до допълнително затруднение на наказателния процес, поради което това искане следва да бъде оставено без уважение.

За Държавата в лицето на министъра на финансите не се преклудира възможността да предявят граждански иск в отделно производство.

Съобразявайки горното, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Държавата в лицето на министъра на финансите Р.А.В.-Ж. чрез М.Д.Й. за конституиране като граждански ищец в наказателния процес и за допускане за съвместно разглеждане в наказателния процес на граждански иск против подсъдимата Ц. С. Н. за сума в размер на 137 478, 52 лв., представляващи

обезщетение за нанесени вреди от непозволено увреждане, ведно със законната лихва от датата на увреждането 13.03.2016 г. до окончателното плащане, както и за разноски.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председателят на съдебния състав обяви имената на членовете на съдебния състав, на прокурора и секретаря, и разясни на страните правото им на искания за отводи.

Председателят на съдебния състав разясни на явилите се лица правата им по чл. 274, ал. 2 и по чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи.

Адв. П.: Нямам искане за отвод към състава и прокурора.

На основание чл. 248, ал. 3 от НПК председателя на съдебния състав разясни на страните, че в съдебно заседание на първоинстанционния, въззивния и касационния съд не могат да се правят възражения за допуснатите нарушения на процесуалните правила по ал. 1, т. 3, които не са били поставени на обсъждане в разпоредителното заседание, включително по почин на съдията-докладчик, или които са приети за несъществени.

На основание чл. 248, ал. 4 от НПК председателят на съдебния състав разясни на страните, че в разпоредителното заседание не се обсъждат нарушения, свързани с допускането, събирането, проверката и оценката на доказателствата и доказателствените средства.

СЪДЪТ като взе предвид становищата на страните и пристъпи към изслушване на въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Предвид правната квалификация на обвинението срещу подсъдимата Ц. Н. и местоизвършване на престъплението и с оглед правилата на родовата и местната подсъдност считам, че делото е подсъдно на ОС-Разград.

Считам, че не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

На основание чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК считам, че на досъдебното производство не е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуални правила, които да са довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, на пострадалия или на наследници.

Считам, че не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила към настоящия момент.

Не са налице основания и за разглеждане на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или преводач или тълковник и извършването на съдебни следствени действия по делегация.

Считаме, че към момента не са налице основания за отмяна на взетите мерки за процесуална принуда.

Нямам искане за събиране на нови доказателства делото, а делото следва да бъде насрочено съобразно правилата на НПК и да бъдат призовани лицата посочени в списъка

към обвинителния акт.

Адв.П.: Съобразно правилата на местната и родова подсъдност делото е подсъдно на ОС-Разград предвид обвинението повдигнато от ОП-Разград спрямо подзащитната ми.

Не са налице основания за неговото прекратяване или спиране.

Считам, че не са допуснати на ДП отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правата на подзащитната ми или на пострадалите съответно.

Правим искане на основание чл. 371, т. 1 от НПК делото да протече по реда на Глава 27 с предварително изслушване на страните, като даваме съгласие да не се провежда разпит на всички свидетели и вещи лица разпитани на ДП, а при постановяване на присъдата непосредствено да се ползва съдържанието на протоколите от тези действия по разследването извършени на ДП.

Считаме, че не са налице основания за изменение на взетата мярка за процесуална принуда спрямо подсъдимата.

Нямаме искане за събрани на други доказателства. Молим предвид това искане, делото да протече днес по реда на Глава 27 от НПК.

ПОДСЪДИМАТА Н. лично: Поддържам казаното от адв. П..

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам да бъде проведено съкратено съдебно следствие по реда на Глава 27 от НПК в хипотезата предложена от защитата на подсъдимата, а именно чл. 371, т. 1 от НПК.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание.

След тайно съвещание, заседанието продължи в 10:20 ч. с участието на прокурора, подсъдимата и защитника ѝ.

След тайно съвещание, съдът като взе предвид становището на страните намери следното:

Делото е местно и родово подсъдно на ОС-Разград.

Не са налице основания за прекратяване или спиране на производството.

На ДП не се установява да е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, което да води до ограничаване на процесуални права на подсъдимата и на пострадалия.

Не са налице основания за разглеждане на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или преводач на български жестов език и извършването на съдебни следствени действия по делегация.

Не са налице основания за промяна на взетата по отношение на подсъдимата мярка за процесуална принуда „Подписка“.

Не са налице искания за събиране на нови доказателства.

Налице е и съгласие от страна на защитата и на подсъдимата за провеждане на предварително изслушване в хипотезата на чл. 371, т. 1 от НПК, а именно да не се провежда разпит на всички свидетели и вещо лице, а при постановяване на присъдата непосредствено да се използва съдържанието на съответните протоколи и експертни заключения от ДП, с оглед на което по делото следва да бъде проведено предварително изслушване при условията на чл. 371, т. 1 от НПК.

Съобразявайки горното, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

Делото е подсъдно на ОС-Разград.

Няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство.

Не са допуснати на досъдебното производство отстраними съществени нарушения на процесуални правила, довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия и на пострадалия.

Налице са основания за разглеждане на делото по реда на Глава 27 от НПК в хипотезата на чл. 371, ал. 1.

Не са налице основания разглеждането на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или преводач на български жестов език и извършването на съдебни следствени действия по делегация.

Потвърждава взетата по отношение на подсъдимата мярка за неотклонение „Подписка“.

Няма необходимост от събиране на нови доказателства и не се прави такова искане от страните.

С оглед изразеното съгласие, съдът намери, че по делото следва да бъде проведено незабавно предварително изслушване в хипотезата на чл. 371, т. 1 от НПК след приключване на разпоредителното заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

СЛАГА КРАЙ НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ

ДАВА ХОД НА ПРЕДВАРИТЕЛНОТО ИЗСЛУШВАНЕ по реда на Глава 27 от НПК в хипотезата на чл. 371, т. 1 от НПК.

СЪДЪТ след като съобрази изразеното от страните съгласие и след като констатира,

че разследващите действия са извършени при условията и реда предвидени в НПК на основание чл. 372, ал. 3 във вр. с чл. 371, т. 1 от НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ОДОБРЯВА изразеното от страните съгласие да не се провежда разпит на всички свидетели и вещи лица, а при постановяване на присъдата непосредствено да се ползват протоколи и експертни заключения от ДП.

На основание чл. 276, ал. 1 от НПК председателя на съдебния състав изложи доклад, в който посочи основанията за образуване на съдебното производство:

Съдебното производство е образувано по внесен на 26.07.2022 г. обвинителен акт против Ц. С. Н. от гр. Разград, с обвинение за извършено престъпление по чл. 255, ал. 3 във вр. с ал. 1, т. 2, пр. 2, т. 3 и т. 5 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.

На основание чл. 276, ал. 2 от НПК председателя на съдебния състав предостави възможност на прокурора да изложи обстоятелствата, включени в обвинението.

ПРОКУРОРЪТ: ОП-Разград е повдигнала обвинение на подсъдимата Ц. Н., за това че в периода от 01.01.2014 г. до 12.03.2016 г. в гр. Разград, в условията на продължавано престъпление, а именно на 26 пъти в качеството си на едноличен собственик на капитала и управител на „АДЕЛАИДА БГ ГРУП“ ЕООД гр. Разград като данъчно задължено лице по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДДС е избегнала установяването и плащането на ДДС в особено големи размери, а именно такъв в размер на 137 478, 52 лв. като този резултат, същата е постигнала като в условията на посредствено извършителство чрез упълномощената счетоводителка свидетелката Галина Га е затаила истина в подадените пред ТД на НАП-Варна, офис Разград справки-декларации изискуеми по смисъла на чл. 125 от ЗЗД. За инкриминирания период това обхваща именно 26 справки-декларации, в които е затаена истина.

На следващо място същата не е издала фактури или друг счетоводен документ относно извършени от името и за сметка на търговското дружество продажби като по този начин е допуснала и осъществяване на счетоводството в нарушение на изискванията на счетоводното законодателство.

За да повдигне това обвинение, прокуратурата е приела, че от фактическите положения изложени подробно в обвинителния акт се извежда безспорно от обективна и субективна страна извършеното от подсъдимата деяние, за което същата е предадена на съд като основанията за това са на първо място, че в хода на разследване безспорно е установено, че подсъдимата през целия инкриминиран период е била единствен управител и представляващ на търговското дружество. Същата не е възлагала извършването на своите функции като данъчно задължено лице на когото и да било.

Наред с основната дейност на търговското дружество, която се изразявала в

отглеждане и угодяване на птици извършвана на територията на гр. Търговище, по съвет на свой приятел, а именно свидетеля Иво И.нов, подсъдимата решила да закупи на името на фирмата и ваучери за мобилни услуги от „Орбико България“ ЕООД. Това тя сторила като осъществила контакт с търговското дружество чрез електронна страница, поръчала необходимото количество през периода. Безспорно по делото е установено, че тези сделки са реални, стоката е доставена от доставчика, транспортирана е до търговски обект стопанисван от търговското дружество на територията на гр. Шумен. Тези сделки са отразени в счетоводството и на двете предприятия и няма спор за извършена реална доставка. След получаване на стоките подсъдимата е продала част от стоките, които са в общ размер на 867 000 лв. като в резултат на тези сделки е ползвано право на приспадане на пълен данъчен кредит, който е възлизал общо в размер на 144 636, 49 лв. Част от тези закупени ваучери, за които към него момент е ползван данъчен кредит, подсъдимата чрез лични контакти и договаряне е продала на свидетеля Стефан Грозданов - управител на „Чефи 2011“ ЕООД, които сделки също няма спор, че са реални, те са осъществени действително, включени са фактурите в счетоводствата на двете дружества, насилени и е ползван от съответното дружество данъчен кредит.

Междувременно подсъдимата Н. обаче решила да избегне установяването и плащането на данъчни задължения като в изпълнение на това предприела продажба на физически лица на дребно, вероятно и на едро на закупените ваучери от търговския обект, а именно този на територията на гр. Шумен, ул. „Калиакра“ № 21. За реализираните продажби подсъдимата Н. не издавала необходимите счетоводни документи, а именно фактура или фискален бон от фискалното устройство на дружеството. По този начин подсъдимата и не предавала, доколкото и не е изготвяла съответните първичните счетоводни документи на счетоводителя на дружеството, а именно свидетеля Галина Г.а, която не отразявала реално извършените продажби, по този начин информацията не била включвана в дневника за продажби и не се отразявала в справка-декларация за съответния данъчен период и по този начин се избягвало установяването и плащането на дължимия ДДС за всеки период, включен в обвинението.

Междувременно на търговско дружество „АДЕЛАИДА БГ ГРУП“ ЕООД била назначена и ревизия. Данъчните служители изисквали счетоводна документация, общували и провеждали комуникации и кореспонденции с подсъдимата Н., която им предоставяла и необходимата информация за извършване на ревизията. При извършена последна финална проверка на 02.01.2016 г. в търговски обект първо на територията на гр. Търговище, където се отглеждат птици и било недопустимо извършване на продажби на ваучери, в следствие и в търговския обект, находящ се гр. Шумен, данъчните служители установили пълна липса на наличности от ваучери, които поради неизготвяне на първични счетоводни документи и невключването им по съответния ред в счетоводството на дружеството били налични и следвало да се съхраняват в търговското дружество, тъй като при липса на счетоводни документи излизали като непродадени. В резултат на установената липса, данъчните служители изготвили необходимите протоколи, които намерили отражения в изготвения в

последствие ревизионен акт. Липсата на стоки е установена в размер на 687 392, 60 лв., които стоки реално са били реализирани на пазара, за тях не са изготвени необходими счетоводни документи, съответно и не е начислен и не е внесен дължимия ДДС в бюджета на Държавата.

На основание чл. 276, ал. 3 от НПК председателя на съдебния състав попита подсъдимата дали е разбрала, в какво е обвинена.

ПОДСЪДИМАТА Н.: Разбирам обвинението.

На основание чл. 377, ал. 1 от НПК председателя на съдебния състав прикани подсъдимата да даде обяснения по обвинението, като и разясни, че на основание чл. 377, ал. 2 от НПК, че може да дава обяснения във всеки момент на съдебното следствие.

ПОДСЪДИМАТА: Не желая да давам обяснения.

На основание чл. 373, ал. 1 във вр. с чл. 372, ал. 3 от НПК при провеждане на съдебното следствие не се извърши разпит на всички свидетели и вещо лице като се прочетоха съответните протоколи и по реда на чл. 283 от НПК.

На основание чл. 283 от НПК се прочетоха и останалите писмени доказателства и други документи приложени по делото, съдържащи факти и имащи значение по делото.

На основание чл. 284 от НПК се предявиха веществените доказателства по делото.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам други искания.

Адв. П.: Нямам искания.

ПОДСЪДИМАТА Н.: Нямам искания.

СЪДЪТ като съобрази становищата на страните констатира, че са извършени всички съдебно следствени действия и страните нямат нови искания, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

СЛАГА КРАЙ НА СЪКРАТЕНОТО СЪДЕБНО СЛЕДСТВИЕ по реда на Глава 27 от НПК в хипотезата на чл. 371, т. 1 от НПК.

На основание чл. 291, ал.1 от НПК

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам обвинението повдигнато от ОП на подсъдимата Ц. Н., поради което моля да постановите осъдителна присъда, с която да признаете Ц. Н. за виновна в извършване на престъплението, за което е предадена на съд, а именно това по чл. 255, ал. 3 във вр. с ал. 1, т. 2, пр. 2, т. 3 и т. 5 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.

Считам, че от събраните по делото доказателства по безспорен и категоричен начин се доказва, както факта на извършеното престъпление, така и неговото авторство съответно и вината на дееца. Считам, че е установено по категоричен начин, че именно подсъдимата

Ц. Н. е постигнала резултата от целеното си поведение да избегне установяването и плащането на ДДС в посочения в обвинението размер, като действително са налице и формите на изпълнително деяние, които са посочени в състава на престъплението като това тя е постигнала чрез затаяване на истина в подадените СД по ЗДДС като не е издала фактура или друг счетоводен документ, в който да бъдат удостоверени извършени продажби от дружеството, както и като е допуснала осъществяване на счетоводството в нарушение изискванията на счетоводното законодателство.

Считам, че всички тези обстоятелства, както и наличието на продължавана престъпна дейност, безспорно се извеждат от доказателствата по делото, съответно те се обективират и в обвинителния акт.

В тази връзка считам, че обвинителната теза по категоричен начин се подкрепя от показанията на разпитаните по делото свидетели като гласните доказателства кореспондират помежду си в много малки детайли и изключения, на които ще се спра по-нататък. Считам, че гласните доказателства се подкрепят от писмените приложения по делото, а гласните и писмените съответно кореспондират със заключенията на неоспорените и приети по делото експертизи. Считам, че същите са обективни, компетентни и са мотивирани, поради което и са ползвани при изготвянето на обвинителния акт.

Считам, че безспорно е установено, че сделките за доставка на Скреч карти ваучери за мобилни услуги от „Орбико България“ ЕООД са напълно реални. Няма спор по делото, че тези ваучери са постъпили и са били предадени на подсъдимата Ц. Н. в качеството ѝ на единствен представляващ и управляващ търговското дружество „Аделаида БГ Груп“ ЕООД. В тази връзка, както споменах и по-рано са изготвени счетоводни документи, налице са транспортни документи, разпитани са свидетели относно действителността на сделката, поради което няма спор, че същата е получила тези ваучери.

На следващо място считам, че от доказателствата по делото се доказва, че подсъдимата Ц. Н. като едноличен собственик на капитала и представляващ търговското дружество „Аделаида БГ Груп“ ЕООД през цялото време е осъществявала именно тя търговската си дейност. В инкриминирания период, посочен в обвинителния акт тя не е прехвърляла своите правомощия на друго физическо лице, не е установено такова обстоятелство, нито такова лице, което да осъществява фактическа дейност и функции на търговеца, а тя да не е имала отношение към извършваната търговска дейност. Нещо повече, по делото е разпитана свидетелката Галина Г.а, която е била през инкриминирания период упълномощен счетоводител и е осъществявала счетоводството на управляваното от подсъдимата търговско дружество. Тя е категорична в показанията си, че единствено подсъдимата е извършвала функциите на данъчно задължено лице като негов управител, единствено тя е изготвяла първичните счетоводни документи, а именно фактури, съответно нейно е било задължението да отразява продажбите през фискалното устройство на дружеството. Сама е вземала решенията, само тя е предавала и от нея свидетелката Г.а е получавала счетоводните документи, съответно и е извършвала счетоводната дейност свързана с отразяването на документите, които подсъдимата Н. е представляла в

счетоводството.

Видно от показанията на свидетелите, разпитани като представители на „Орбико България“ ЕООД кореспонденция и търговски преводи са се водили от електронната страница именно на подсъдимата Н. като управляващ и представляващ „Аделаида БГ Груп“ ЕООД доставката е осъществена и в склада на дружеството в гр. Шумен.

От показанията на разпитаните данъчните служители е видно, че кореспонденция, представяне, връщане на документи дори в материалите по делото е налично писмо, в което подсъдимата Н. изисква от данъчните служители комуникация и проверки да се извършват в нейно присъствие, поради което се налага извод, че подсъдимата Н. действително е осъществявала не само търговската си дейност, но тя е представлявала управляваното от нея търговско дружество.

На следващо място свидетеля Стефан Грозданов като управител на „Чефи 2011“ ЕООД свидетелства за лично водени преговори именно с подсъдимата Ц. Н. само и единствено с нея, с нея е сключил сделки съответно за покупко-продажба на ваучери за мобилни услуги.

По делото е разпитан свидетелят Иво И.нов, който самата подсъдима разпитана в друго качество, поради което не могат да се ползват тези нейни твърдения, но тя определя като житейски партньор, с който имат общо дете и към него момент са имали и взаимно доверие помежду си. Действително той споменава, че посъветвал подсъдимата, че има такава възможност да бъдат закупени ваучери за мобилни услуги от търговското дружество. В същото време той в нито един момент не споделя, че той упражнявал търговската дейност, че иззел функциите на подсъдимата Н.. Напротив, той обяснява своето участие единствено като оказване на помощ на подсъдимата Н.. Доколкото същият, ако се приеме за достоверно това, че е предоставял част от ваучерите на търговци на дребно, той твърди, че винаги е отчитал продажбите именно на Ц. Н., която съответно е имала и задължението да изготви първичните счетоводни документи като отрази извършените продажбите чрез издаване на фискален бон, съответно да организира и въвеждането на същите в счетоводството на дружеството. Това безспорно е установено, че тя не е сторила. Доколкото свидетелят Иво И.нов твърди, че имало извършвани сделки на консигнация считам, че тези негови твърдения в нито един момент не се подкрепят, доколкото още в хода на проведеното ревизионно производство никой не е споменавал за извършване на такИ. сделки, не са предоставени такИ. документи, каквито безспорно е налице да бъдат изготвени при сключване на такъв договор, те не са малко като видове и като обем, липсват наличности, липсват обяснения в тази насока, дори в хода на ДП на много късен етап, едва при завършването възниква подобна версия.

Това обстоятелство по безспорен начин се опровергава от показанията на свидетелката Галина Г.а, която оборва тезата за налични ваучери, която също възниква като възможна в края на разследването и е проверена, доколкото именно свидетелката Галина Г.а, която е и сестра на свидетелят И.нов, декларира пред органа по приходите, че освен констатираната липса, т.е. нула като ваучери налични и съхранявани от дружеството,

дружеството няма налични ваучери, които да притежава или да съхранява в други помещения.

Считам, че дори да се приеме някакво участие на свидетеля И.нов в търговската дейност на дружеството, то следва да се изчерпи само в съвети и подпомагане намирането на клиенти, но по никакъв начин на него не са прехвърлени, каквито и да било функции по извършване на търговка дейност, камо ли той да осъществява тази дейност от името на данъчно задълженото лице. Той официално не е бил упълномощаван, не е назначаван в търговското дружество. Установено е, че същият притежава собствени фирми, от които осъществява своята дейност.

На следващо място, доколкото са налице твърдения за консигнация считам, че дори и да се приеме, че е била сключена такава сделка, то тя е следвало да бъде оформена формално. Тук има протокол, който се изготвя за уреждане на отношенията между страните, има така наречена учредителна сделка, изпълнителна сделка, след което е налице и отчетна сделка. Това, което е характерно при търговките дружества регистрирани по ЗДДС е, че същите на основание чл. 127 от ЗДДС следва да издадат счетоводен документ, т.е. и да начислят данък върху извършваната сделката още на първия етап, т.е. при учредителната сделка, независимо че тогава не се прехвърля все още собствеността върху вещите, а това се случва накрая при отчетната сделка.

Считам, че предвид всичко изложено няма спор относно авторството на деянието, безспорно е установено едно огромно наличие на закупени ваучери Скреч карти за мобилни услуги, за които доказателства за реализация от подсъдимата Н. има само по отношение на фирма „Чефи 2011“ ЕООД. Всички останали ваучери безспорно са реализирани на пазара, като същите са продадени, без за тях да бъдат издадени първични счетоводни документи, което задължение е било изцяло вменено на подсъдимата Ц. Н..

Съответно неизготвяйки необходимите счетоводни документи счетоводителя свидетелката Галина Г.а не е получавал информация относно реализираните продажби, тя не е включвала такИ. документи в счетоводството на дружеството, не е изписвала наличности, поради което по документи, по оборотна ведомост в края на инкриминирания период е била тази огромна наличност от ваучери, които изглеждали като непродадени, съответно в счетоводството на дружеството в справката-декларация за съответния месец, през който били извършвани тези продажби, не бил начисляван ДДС и той така не бил внасян в държавния бюджет.

Безспорно е установено, че резултата, който е постигнат, а именно невъзможност за установяване и за внасяне на данък от страна на подсъдимата в качеството ѝ на представляващ търговското дружество, тя е реализирала като не е издала и необходимите първични счетоводни документи, като по този начин е нарушила основни принципи на счетоводното законодателство, изискващи своевременно отразяване на всяка счетоводна операция чрез изготвяне на съответния надлежен документ и включването му в счетоводството на дружеството своевременно към съответния дължим период за това.

Считам, че безспорно е установено, че тези ваучери действително са реализира чрез продажба. Констатацията на данъчните служители в края на периода е определена като липса и на основание чл. 79, ал. 3 от ЗДДС, именно върху извършената инвентаризация с установена наличност нула е начислен дължимия ДДС, който е станал изискуем от търговското дружество.

В резултат на възникналите задължения и невъзможност от страна на търговското дружество за погасяване, същото е обявено и в несъстоятелност, назначен е и синдик на търговското дружество.

А това, че не са налице други обстоятелства, които да обясняват липсата от доказателствата по делото се виждат, че са изискани справки, информация относно регистрирани сигнали за природни бедствия на мястото, където са съхранявани ваучерите, изискана е информация от ОД на МВР за регистрирани кражби, за възникнали пожари и всякакви други форсмажорни обстоятелства, които биха довели до друга причина, поради която ваучерите биха били неналични, но пък и никой не свидетелства за такава причина. Ето защо считам, че от обективна страна безспорно се доказва извършеното престъпление от страна на подсъдимата. Считам, че действително установените данъчни задължения са в особено големи размери по смисъла на НК. Деянието безспорно е извършено в условията на продължавано престъпление.

От субективна страна считам, че така описаните обстоятелства в обвинителния акт, изводими от доказателствата по делото, подсъдимата е действала при пряк умисъл, същото е съзнавала обществено опасните последици от деянието и е искала настъпването, а именно е целяла резултата да не бъде установен, съответно и платен ДДС в посочения в обвинението размер.

В този смисъл считам, че същата следва да бъде призната за виновна като при индивидуализация на наказанието следва да бъде отчетено чистото съдебно минала на подсъдимата, а отегчаващо наказателната отговорност именно проявената престъпна упоритост с оглед големия период на бездействие относно извършеното деяние.

В този смисъл считам, че наказанието така, както е предвидено от законодателя, а именно лишаване от свобода от 3 до 8 години следва да бъде ориентирано към минимално предвидения в закона размер като считам, че не е необходимо същото да бъде изтърпяно ефективно изпълнението следва да бъде отложено съгласно разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от НК. Доколкото е предвидено и конфискация на част или цялото имущество, това наказание също следва да бъде наложено, доколкото кумулативно е предвидено такова. В този смисъл, моля и за Вашия съдебен акт.

Адв. П.: Считам, че единственото, което е установено по несъмнен и категоричен начин, каквото трябва да бъде всяко едно доказване в хода на това наказателно производство, за да се произнесете днес с осъдителна присъда е факта, че при извършена в началото на месец февруари 2016 г. инвентаризация в помещения, които са ползвани за търговска дейност на „Аделаида БГ Груп“ ЕООД гр. Разград, представлявана от моята

подзащитна Ц. Н. е установена липса на Скреч карти, които са закупени през 2014 г. от „Орбико България“ ЕООД и които дружеството е продавало.

Въз основа на тази установена липса, данъчните органи са съставили Акт за установяване на липса и са отпочнали данъчна ревизия приключила с ДРА. Данъчно ревизионния акт приема, че поради нарушения във воденето на счетоводството, се касае за доставки на стоки относно тази липса и определя ДДС за внасяне върху тези стоки, както и данък ЗКПО 10%, който дружеството е следвало да отрази в ГДД.

От друга страна периода, който визиращ ДРА и периода, който визиращ и вещото лице в няколкото си СИЕ за въпросната липса е момента на нейното установяване, а именно месец февруари 2016 г. За тогава са отнесени и задълженията на дружеството по ЗДДС.

Безспорно е установено, както от данъчните органи, така от експерта ползван от органите на ДП, че счетоводство на дружеството за този инкриминиран период от 2014 г., когато са закупени Скреч картите до 2016 г. е водено без каквито и да е нарушения. Всички фактури са включвани в месечните справки-декларации и съответно е заплащан ДДС. Включвани са и фактури през 2014 г. за продажба на същите тези Скреч карти на фирмата „Чефи 2011“ ЕООД и то в не малка стойност. Всички тези продажби са надлежно отразени и осчетоводени в счетоводството на търговеца и съответно са платени дължимите данъци.

От тук насетне, както вече казах данъчните органи, органите по приходите правят извод за дължим ДДС върху установените липси и съответно дължим данък по ЗКПО.

Това обаче не е достатъчно, за да се приеме, че е налице доставка по отношение на тези Скреч карти, че тези доставки са извършвани за данъчните периоди от 2014 г. до февруари 2016 г. за всеки един от тях и че съответно за тях не са издавани фактури.

Безкрайно много са решенията на ВКС, в които се приема именно по този въпрос, че липсата сама по себе си на дадена стока, не означава извършена с нея доставка. Да, действително за органите по приходите е достатъчно да се начисли ДДС, но не и за едно обвинение в извършване на престъпление по чл. 255, пред каквото сме изправени в момента. За да бъде то доказано, а не да почИ. на абсолютни предположения и на една фикция, че видите ли от януари месец 2014 г. до февруари 2016 г. във всяка една справка-декларация била затаявана истина и по този начин се достигнало до избягване на установяването и плащането на данъчни задължения. Това щеше да се докаже, ако обвинението беше установило контрагентите, на които „Аделаида БГ Груп“ ЕООД е продала въпросните Скреч картите или ги е отдала на консигнация, каквито доказателства се съдържат и обвинението приема, че има по делото. Защото тези контрагенти също би следвало да са подали своите справки-декларации по ЗДДС, където „Аделаида БГ Груп“ ЕООД да фигурира като доставчик. Данъчните органи не са изследвали това обстоятелство, защото то за тях е ирелевантно. За тях е релевантно единствено нарушението на счетоводните правила, които предполагат вече начисляването на ДДС и което моята подзащитна като управител на дружеството не е оспорила, че е налице действително такова нарушение, поради предаването на стоките на консигнация, поради тяхното несвоевременно фактуриране,

поради неплащането и невръщането на тези стоки и моля Ви в този аспект да вземете предвид обстоятелството, че в края на този период, който е инкриминиран от обвинението тези Скреч карти на практика вече са престанали да бъдат стока, защото мобилните оператори вече не са приемали, не е можело да бъдат извършвани с тях разговори, така наречените ваучери, които се попълваха номерата им. Така, че на практика не е имало никакъв интерес на контрагентите да ги връщат, продават, те са били без, каквато и да била стойност. Моля Ви да приемете и да обсъдите и обстоятелството, че след установяването на това нарушение от страна на органите по приходите, моята подзащитна в качеството на управител на дружеството е започнала да плаща тези задължения и то в един не малък размер и че е сторила това до открИ.не на производството по несъстоятелност на нейното дружество, като е плащана преимуществено задълженията си към фиска, за да може дружеството ѝ да продължава да развИ. дейността си.

Моля Ви да имате предвид, че след открИ.не на производство по несъстоятелност, този който отговаря за плащанията и разплащанията със задълженията е вече синдика, а не управителя на дружеството, той няма, каквито и да било правомощия в това отношение.

Според обвинителния акт се приема, без каквито и да е налични доказателства, че за еден период от януари 2014 г. до февруари 2016 г., всеки месец, подзащитната ми е затаявала истина в подаваните справки-декларации по ЗДДС, досежно продажбата на тези ваучери и всеки месец не е издавала счетоводни документи. Доказателства в тази връзка няма, каквито и да било. Напротив, за цялата 2014 г. има доказателства, че са осчетоводявани продажби на такИ. ваучери. Едва в края на 2015 г., когато започва ревизионното производство срещу „Аделаида БГ Груп“ ЕООД се установява липсата на тези ваучери, които са били раздадени по търговски обекти за продажба. Така, че не може по никакъв начин да се приеме за обоснована и доказана тезата на обвинението за осъществено престъпление по чл. 255, ал. 3 във вр. с ал. 1 от страна на подзащитната ми. ТакИ. доказателства няма. И докато в едно административно ревизионно производство е достатъчно да са налице нарушения на счетоводните правила, за да се приеме, че се дължи даден данък, в случая в наказателното производство това не може да се случи. И обстоятелството, че са допуснати такИ. нарушения, по никакъв начин не доказва извършването на престъпление по чл. 255 от НК, където е необходима тази именно цел избягването на установяването и плащането на данъчни задължения в големи размери.

В конкретния случай считам, че е налице действително нарушение на ЗС, каквото казва и вещото лице в своите заключения, заради което да, дължи се ДДС от страна на търговеца, той не е оспорил, приел е не е обжалвал ДРА и е започнал неговото плащане, но считам, че това не съставлява престъпление.

Моля Ви също да имате предвид при обсъждането на заключенията на ССЕ, които не са доказателства, а способ за тяхната проверка. Всички въпроси, които са поставени от прокуратурата и които са изцяло извън компетенциите на вещото лице да отговаря. Например избегнало ли е установяване и плащане на ДДС, какви са нарушенията на счетоводните закони, какво представлява Акта за установяване на липси. Всичко това са

въпроси, които вещото лице няма как да отговори на тях. Това са въпроси от компетенциите на обвинението и съответно на съда, съда и прокурора в своя обвинителен акт са тези, които трябва да дадат отговори на тези въпроси.

Аз считам, че абсолютно необосновано и не само в сферата на необосноваността и доказателствената необезпеченост са и във сферата на фантастиката са всички тези обвинения, които са вменени на моята подзащитна и за които няма нито едно доказателства, поради което ще Ви моля да я признаете за невиновна.

ПРОКУРОРЪТ: Всичко казано дотук противоречи на свидетелските показания по делото аз ще Ви помоля да обърнете внимание на показанията на свидетеля Д.М., който дава показания относно установеното в хода на извършената проверка базирана, включително и на сведения, обяснения давани от подсъдимата, при която безспорно се установява, че са извършвани продажби на дребно именно на физически лица. Тези продажби законодателството позволява действително за тях да не бъде издавана фактура, но само, когато са на физическо лице и те бъдат отразени на касов апарат. Няма как, действително обвинението приема едни широк период, а именно от началото на доставките на ваучерите до крайното установяване на липса, че те са реализирани на пазара. Тези дати действително са неустановени, но безспорен е факта, че към крайния момент, те са неналични. Ако приемем тезата на защитата, че те не са продадени, ама те не са налични. Каквото и да се е случило с тях, при ползван данъчен кредит при закупуване, при всяко друго събитие е било налице задължение да се издаде съответния счетоводен документ, съответно да бъде върнат ползвания данъчен кредит в бюджета било за брак, било дори за липса, задължението е било своевременно това да бъде осъществено.

Друг е въпроса, че всички свидетели Д.М., С.Х., който е посочен също твърди, че е вземал за продажба ваучери, без да му бъде издаван счетоводен документ. Самата счетоводителка на дружеството потвърждава за продажба на ваучери, следователно не виждам по какъв начин би могло да се избегне дължимостта на ДДС, който следва да бъде установен по надлежния ред, съответно внесен в бюджета. И отново изострям вниманието, че дори при договор за консигнация, който се приема, че е наличен от защитата, отново е необходимо изготвяне на счетоводен документ, с който да бъде начислен ДДС.

ПОДСЪДИМАТА Н.: Поддържам казаното от адв. П.. Нямам какво да добавя.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВИ ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМАТА Ц. С. Н.: Аз не смятам, че съм виновна, моля за оправдателна присъда.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание и обяви, че ще се произнесе в 13:50 часа.

ОПРЕДЕЛИ:

След тайно съвещание, заседанието продължи в 13:52 часа в присъствието на прокурор Р. и подсъдимата Ц. Н..

ПОДСЪДИМАТА Н.: Не държа да присъства адв. П. при произнасяне на присъдата.

В 13:53 часа, СЪДЪТ обяви Присъда № 15 от 25.10.2022 г., като разясни на страните реда и срока за обжалването ѝ, а именно, че същата може да се обжалва и протестира пред Апелативен съд - Варна в 15-дневен срок от днес.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което завърши в 14:05 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____